

BRZEŻNY (4) ai

e *pochylone* (w tym *Mącz* 3 r. błędne znakowanie).

sg m N brzeżny (2). ◇ G brzeżného (1). ◇ pl N subst brzeżné (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „brzeg” ‘granica między wodą a lądem, część lądu przylegająca do wody’; li(t)toreus, litorosus *Mącz* (4) : Littoreus, Brzeżny/ co ku brzegowi należy *Mącz* 196a; A brzeżné w gruncie wzdrygáią fye škály. *KochPieś* 7.

Zestawienie: »brzeżny bog; bog brzeżny« (1 : 1): Portunus vel portumnus Deus qui portubus praeest, Brzeżny bóg. *Mącz* 314a, 314a.

Cf **BRZEGNY**, **BRZEŻNE**, **BRZEŻYSTY**

KN